

Fotbalisté Jindřichovic usedli tradičně na kola

LETNÍ SOUSTŘEDĚNÍ letos absolvovalo čtrnáct statečných z Jindřichovic.

Jindřichovice – Po pokažené sezóně, kdy Jindřichovice nakonec obsadily poslední, 10. místo v okresním přeboru fotbalistů, si hráči jeli spravit chuť již na osmé letní soustředění, tentokrát premiérově na Babylon u Domažlic. A dá se říci, že tato soustředění jsou rok od roku lepší a lepší jak po stránce organizace, logistiky, tak účasti i ujetých kilometrů. Kdyby nám stejným způsobem šel fotbal, tak musíme hrát o přední příčky v tabulce. V letošním roce se soustředění zúčastnilo celkem 14 členů oddílu FK Jindřichovice.

Jako první vyrazili na cestu v pátek v půl šesté ráno Martin Voves, Honza Míka a Míra Truhlář. Tato trojice si namlouvala cestu na kole ze Sokolova až na Babylon. Kolem půl sedmé vyrazila z Jindřichovic další skupinka čtyř jezdců, která se spojila v Sokolově na nádraží se sokolovskou skupinkou a před osmou hodinou jsme se vydali vlakem směr Stříbrno. I když i letos na vlak čekaly asi další čtyři školní výlety, České dráhy se postaraly o to, abychom se bez problémů do vlaku dostali. A dokonce jsme měli vyhrazená i místa k sezení. V půl desáté jsme byli ve Stříbrně a v restauraci pod nádražím se dali dohromady se skupinkou, která vyrazila na kole brzy ráno. Takže nás bylo v tuto chvíli deset.

Ve Stříbrně jsme se posílili na nadcházející cestu a za velmi horkého počasí vyrazili směrem na Kladruhy.

Nutno podotknout, že Libor Kasl si dal letos práci s přípravou trasy a ta vedla většinu času po rovině, jen výjimečně nás čekal nějaký

stále stoupala až k 35 stupňům a sluníčko pěkně prážílo. Při průjezdu Pařezovem jsme si všimli reklamy na Kozia na místním obecním

bou poslední část cesty, která vedla přes Klenčí pod Čerchovem až do Trhanova, kde jsme v restauraci u Svatého Jána poobědvali. To

PSOHLAVCI. U symbolu chodských hraničářů, psí hlavy – tentokrát v kamenné podobě.

ten kopec. Pitný režim jsme také dodržovali, první občerstvovací zastávkou se staly Mezholety.

Teplota během dne neu-

řadě, ve kterém byla nakonec ukryta sympatická hospůdka a obsluhoval nás přímo místostarosta obce. A pak jsme měli před se-

už se k nám přidal i Martin Suchan, který ještě dopoledne rozdával ve škole dětem vysvědčení, poté dodávkou přivezl vše potřebné do naší chaty na Babylonu a přijel nám naproti.

Po obědě už to byl jen kousek do našeho cíle a kolem půl páté jsme se již ubytovali na moc dobře vypadající chatě (spíše vilce) na Babyloně. Rybník byl v podstatě za barákem, takže toho hned většina využila k vykoupaní.

I když jsme měli v nohách nezvykle hodně kilometrů, rozhodli jsme se ještě navštívit nedaleké Domažlice. Ty jsou po silnici vzdálené cca šest kilometrů, my však vyrazili lesem po cyklostezce a tou to bylo 12 kilometrů. Cestou jsme vyřešili i jeden defekt zadního kola.

Po dojetí do Domažlic jsme byli překvapeni, kolik je na náměstí zahrádek, ale v podstatě ani na jedné si člověk nemohl dát točené pivo. Zmrzlin, kavičky a pohárů však bylo nepočítaně.

Nakonec jsme alespoň v jedné pizzerii našli čepované pivo, a tak se mohli chvíli posedět. Na chatu na Babylonu mezitím dorazila po-

slední trojice, která byla ještě v pátek v práci a dovezl je Petr Fojtík starší. Přivezi i velký hrncový výbor-ného guláše, na kterém si během večera všichni pochutnali.

Večer na chatě probíhal jako oslava svátku Honzů (Lavrenčíka, Míky a Račáka) a třetici Martina Vovse. Jen pro pořádek, Míra Truhlář a Martin Voves měli v pátek najeto 150 kilometrů (klobouk dolů), jindřichovická skupina cca 100 a sokolovská skupina 80.

V sobotu ráno se zašlo do obchodu pro 70 objednaných rohlíků ke snídani, která proběhla na terase naší vilky. A v 9 hodin jsme vyrazili na neďalekou zastávku cyklobusu, který nás měl vyvézt na horu Čerchov

za to. Po výjezdu z Trhanova se objevila cedule Chodská chalupa – 400 metrů. A bylo to docela do kopce. Po 400 metrech se situace opakovala, opět cedule s nápisem 400 metrů a zase kopec. Nakonec z toho byla horská prémie v délce přes 1 kilometr. Zasloužené odměny jsme se však nedočkali. Po vyjetí na Chodskou chalupu jsme našli na dveřích pověšenou ceduli: DNES ZAVŘENO, SVATBA. Takže jsme vzali zavědek alepoň fotkou s kamenným psem a u Kozionova pomníku.

Samozřejmě jsme hledali náhradní řešení a oběd jsme si dali na zahrádce jednoho z hotelů na Babylonu. Jelikož jsme tomu v sobotu kilometrově zatím moc nedali, vyrazili jsme se znovu podívat do Domažlic. Ráno jsme z autobusu viděli jednu restauraci, která se chlubila nápisy se sportovními přenosy. A my chtěli vidět fotbal. Bohužel restaurace asi sportovní přenosy nabízela, ale až od 17. hodiny. Takže jsme dál hledali klasičtější hospůdku s plazmou. Nakonec se to podařilo, poseděli jsme kousek pod náměstím a zhlédli druhý poločas, prodloužení a penalty zápasu Polsko – Švýcarsko.

Následoval návrat na naši chatu na Babylon, večere a druhý sobotní zápas mezi Walesem a Severním Irskem. A už jsme se začali pomalu těšit na bigbeat skupiny Kohnrock, který právě začínal v Klenčí pod Čerchovem. Součástí zábavy bylo i opékání selátka. Tak jsme se do Klenčí postupně taxikem všichni dopravili, vše se báječně rozbíhalo, ale bohužel počasí bylo nakonec proti. Po deváté hodině se zatažilo, začalo bouřit, pršet, foukat vítr a bohužel už nepěstalo. Takže jsme nakonec pomohli zklamáním pořadatelům vše sbalit a zašli do místní hospůdky. Dá se říci, že toto byla jediná kaňka na jinak velmi povedeném soustředění.

Neděla byla ve znamení balení, už v 10:15 nám jel z Domažlic motoráček do Planě. Vše proběhlo podle plánu a po snídani jsme ve čtvrt na deset vyrazili na kolech do Domažlic. Dodávku si tentokrát „osedlal“ Pepa Surový. V Domažlicích na vlakovém nádraží jsme naložili do dodávky a na vozík 14 kol a vyrazili motoráčkem na 2,5hodinovou cestu do Planě. Tam jsme si chvíli počkali na zpožděné pendolino. Sice jsme stáli na chodbičce, protože bylo totálně narvané lázeňskými hosty, ale jeli jsme pendolinem! V Chebu už na nás čekal Pepa Surový. Z dodávky jsme si rozebrali kola a pozdní oběd jsme si dali na náměstí u Krále Jiřího. Po třetí hodině jsme vyrazili na poslední trasu letošního soustředění, která vedla po cyklostezce z Chebu do Sokolova. Zastávku jsme si dali v Nebanicích a před sestou hodinou jsme všichni v pořádku dojeli do Sokolova, kde bylo soustředění ukončeno. Letošní najeté kilometry jsou rekordní, pohybují se v rozmezí od 160 do 240 kilometrů.

Tomáš Havlík,
FK Jindřichovice

